

Carta d'un lector: "Ara que tinc una edat, encara haig de sentir que la meva llengua continua indefensa"

L'autor se'n fa creus que "els nouvinguts no ho entenguin"
Envia la teva carta

Albert Altés Segura | LlançàVaig néixer fa més de setanta anys. Els meus pares em varen parlar des del meu inici vital en català. Vaig créixer entre companys d'escola, amics i veïns. Hi havia alguns col·legues que no parlaven massa bé el català o gens!, però ens era indiferent perquè ens enteníem a la nostra manera, sense cap recel! Les relacions eren típiques de la joventut, o sigui entranyables i de vegades irregulars, però sempre amb bona intenció perquè finalment acabàvem sent amics de nou! I ara que tinc una edat, encara haig de sentir que la meva llengua continua indefensa... Encara hem de sortir pels nostres carrers de Catalunya, reclamant que aquí parlem el català. Me'n faig creus, que els nouvinguts, que sempre els hem acceptat correctament, no ho entenguin. Que trist haver escrit aquesta carta. Quin poc respecte que sento pel meu país!

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/02/18/carta-lector-ara-tinc-edat-meva-llengua-indefensa-126994217.html>